

साझाकुरा

हाम्रो कुरा

थाहानगरको पर्यटकीय गन्तव्य

थाहा नगरपालिकाको पर्यटकीय गन्तव्यको प्रारम्भिक विवरण संकलन गरिएको छ। थाहाको सम्पूर्ण वडा कार्यालयसँग पर्यटकीय गन्तव्य र प्रकार समेत खुल्ने गरी विवरण संकलन गरेको हो। संकलित विवरण अनुसार थाहानगरभित्र पर्वतीय, जल, धार्मिक, साहसिक र अन्य गरी कुल ११६ गन्तव्यहरू रहेका छन्। विवरण अनुसार जल पर्यटकीय गन्तव्य ४ वटा, साहसिक पर्यटकीय गन्तव्य ४ वटा, अन्य पर्यटकीय गन्तव्य १२ वटा पर्वतीय पर्यटकीय गन्तव्य ३४ वटा र सबैभन्दा बढी ऐतिहासिक र धार्मिक पर्यटकीय गन्तव्य ६१ वटा गरी कुल ११६ पर्यटकीय गन्तव्यहरू थाहामा रहेका छन्। तथ्यांकमा आएका कुल ४ वटा साहसिक गन्तव्यमध्ये वडा नं. ५ मा २ वटा र वडा नं. ७ र ८ मा १/१ वटा रहेका छन्। तीमध्ये वडा नं. ५ मा प्याराललाईडिङ-सूतो फाकम (परीक्षण भइरहेको) र दुखडखोला गुफा छन् भने वडा नं. ७ को कुईभिर बनिजगम्प (सम्भावना भएको) र वडा नं. ८ मा सप्तकन्या गुफा रहेको छ।

मौलिक परम्परा र संस्कृतिको छुट्टै पहिचान बोकेको वडा नं. १ को कुन्छाल गाउँ, वडा नं. ६ स्थित ऐतिहासिक अश्वमर्मको शिलालेख, कोहदरवार, हलधुम दरवार, ३ वर्षे बज्रवाराही जात्रा, १२ वर्षे नाच, वडा नं. ८ स्थित घोसले राजाको भगवावशेष दरवार, देवीस्थान बुद्धपार्क, हाँडीखोला भोल्नुपै पुल, वडा नं. ११ स्थित वनस्थिति उद्यान, तामाङ संग्रहालय, खुकुरीपार्क लगायत थाहाका अन्य रोचक पर्यटकीय गन्तव्यहरू हुन्। कोटघुम्की, कुटियाकल, टिप्टुडवनस्थिति उद्यान, रातोपोखरी, आकाशदेवीगढी, पतालेश्वर गुफा, फण्डा गाडेडाँडा, केशरी भञ्ज्याङ, मंगलेश्वर, भकारी बुझ, बौलआल, पाथिभरा, पर्वतीय ताल सीमभञ्ज्याङ, सुनगाभा पैदलमार्ग (दामन-सीमभञ्ज्याङदेखि ईन्द्रसरोवरसम्म) मूलबारी चौर, वाराही वन, डाँडाबास पिक्निक स्पट, आग्रा विनारी स्लाम, चौवास उच्चचौर, चिसापानी कैलाशाडाँडा, मकल्लेच पोखरी, वाथालाचुली, दामगाडे टावर पार्क, आर्दतबारे गुफा, बाच्छाकर्म, चिसावगान, पोखरीचौर, आधामारा भरना जस्ता आकर्षक पर्वतीय पर्यटकीय गन्तव्यहरू थाहामा रहेका छन्। प्रसिद्ध श्रृषेश्वर मन्दिर, पाण्डुकेश्वर मन्दिर, फुकेश्वर महादेव मन्दिर, देउराली गुम्बा, गोरखनाथ मन्दिर, पाण्डेश्वरी महादेव मन्दिर, बारहरी मन्दिर, महादेवखर्क किट्टेनिचौर, कुटेश्वरी मन्दिर, साम्वा छोईलिङ गुम्बा, श्रीरम्बादेवी मन्दिर, स्वच्छन्दभैरव मन्दिर, सीतापार्इना धार्मिक क्षेत्र, महाकाल मन्दिर, नागढ मन्दिरलगायत ६१ वटा धार्मिक पर्यटकीय गन्तव्यहरू विवरणमा उल्लेख छन्।

थाहा कला केन्द्रले थाहानगरका १२ वटै वडा कार्यालयलाई पर्यटकीय गन्तव्य उल्लेख गर्ने गरी पत्राचार गरेकोमा सबै वडाबाट वडाभित्रका पर्यटकीय गन्तव्यको नाम र वडाको मुख्य सडकदेखि गन्तव्य स्थलसम्मको दूरी समेत उल्लेख रहेने गरी विवरण संकलन गरेको छ। 'पर्यटनका लागि फिजम फेस्टिवल' भनेने नारालाई आत्मसाथ गर्दै कला केन्द्रले थाहा फिजम फेस्टिवल-२०२३ को लागि यो विवरण संकलन गरेको हो। आउँदो मंसिर ९ गतेदेखि १५ गते (७ दिनसम्म) थाहा नगरको जेसीज हलमा फिजम फेस्टिवल गरिने भएको छ। सबैभन्दा महत्वपूर्ण कुरा पर्यटकलाई गरिने सत्कार हो। पर्यटक आकर्षण गर्ने भन्दा पनि सत्कार गर्ने कुरा महत्वपूर्ण हुन्छ। अतिथिलाई सत्कार गर्ने भन्दा पनि उकपटक मात्रै आउने त हो नि भनेर ब्यवहार गर्ने गरिएको छ। दामनलाई मकवलपुरले वा थाहा नगरले भन्दा पनि काठमाडौंका पर्यटन व्यवसायीले भजाएका छन्। तेस्रो मुलुकका पर्यटकलाई काठमाडौंकै व्यवसायीले घुमाउने गरेका छन्। दामनलाई हामीले हाम्रो पहिचान दिन सकेका छौंैनौ। यो विषयमा थाहानगरका व्यवसायीले गंभीर भएर सोच्नुपर्छ।

मोहन तिकिसना

स्थायी पुरानामा विरहीयो मेयरलाई जितिएर चर्चामा आएको धरान केही दिनयता 'गोह काण्ड' का कारण चर्चित छ। गोह काटेको आरोपमा प्रशासनले केही स्थानीयलाई केही समयअघि धरपकड पुर्याउनु भन्दा चलायो। यसको बाबतमा केही व्यक्तिले विद्रोह स्वल्प 'गोह काटेर सार्वजनिक क्षेत्र गरेको' भन्दा सामाजिक सञ्जालमा प्रचार गरे। अब यो विषय व्यापक भयो, बैदिक (हिन्दु) हरूले आफ्नो धार्मिक परम्पराको अपमान भएको महसूस गरे। यो कटिपत्रको घटनाको विरोध गर्न ठूलो संख्यामा प्रदर्शनकारी धरान आउने तयारी गरे। यो थाहा पाएपछि सम्बन्धित अतिरिक्त टाउ प्रशासनले २२ घण्टा तिथ्याबा नै जारी गर्नु पर्‍यो। अहिले धरान शान्त छ। अझै पनि मानिसहरू पत्र र विषयमा विचलित छन्। 'गोह काण्ड' ले नेपाली समाजलाई कति अस्वस्थ पारेको भन्ने कुरा धेरै चर्चा हुँदै आएको छ। यसले कति जनसंख्यालाई झन्डोको चोट त रोलेन? मानिसहरूले किन प्रष्ट गर्न सकेका छन्।

बैदिकहरू आफ्नो धर्म परम्पराको अपमान भएको भन्दै असन्तुष्ट छन्। मुम्बुभीहरू, संविधानको बम विस्फोट अतिवादी-जन्तवादीमाथि पञ्चमसली शैलीमा प्रशासनिक दमन भएको भन्दै असन्तुष्ट छन्। यी विचार र असन्तुष्टलाई सम्बोधन गरिए भने यही विषय भविष्यमा झन्डोको चोट हुनसक्छ। यस्तोच समसमै सबैको ध्यान जान जरुरी छ।

धरानमा यसपछि के भयो, असमा सामाजिक सञ्जालको भूमिकालाई नजरअन्त गर्न मिल्दैन। घटना लक्ष्यमा विस्तार हुनुमा सामाजिक सञ्जालले पैदा गरेको भ्रम पनि धेरै हदसम्म जिम्मेवार देखियो। यसतर्फ पनि सम्बन्धित सरोकारवालाहरूले ध्यान दिन जरुरी छ। यो बहकले ठूलै पत्र (प्रशासन र विद्रोही) को अतिवादी सोच पनि स्पष्टान्न जरुरी छ।

धरानको पठनमिति
'गोह काण्ड' धरानको लागि पहिलो घटना होइन। नयाँ संविधान घोषणा भएताप्ट पटक-पटक यो विषयमा प्रशासन र स्थानीयबीच द्वन्द्व चलिरहेको पायो। यसपछिको घटना यसको पहिल्लो कडी मात्रै हो। तर गोह काटेपछि विषयलाई यसअघि प्रशासन बाहेक कसैले पनि विरोधको विषय बनाएको थिएन। यसपछि मात्र यो घटनाले यो ठूलो रूप लियो। यसको पुष्कभूमि धरानकै 'चर्च काण्ड' बाट हुन सुरु छ। केही समयअघि विवाहपूरु श्रेष्ठमा 'मन्दिरको छेउमै अधिवासी तरिकाले चर्च बनाइएको भन्ने विचार देखा पर्‍यो। यसले बैदिकहरूलाई सशक्त बनाएको थियो। सब मिलायमा धरानका मेयर हर्क साँगाङले दिइएको अभिव्यक्तिले पनि बैदिकहरूलाई भन्नु सशक्त बनायो। साँगाङ 'चर्च' भनेको विषयमा आफू केही नबोल्ने, अदालतले बोल्नुपर्ने

भनी तर्कियाका थिए। उनको यो अभिव्यक्तिको सामाजिक सञ्जालमा व्यापक विरोध भयो। विरोधीले साँगाङका फरक-फरक प्रसंगका फोटो जोडेर उनी इसाई समर्थक र हिन्दु विरोधी हुनु भन्ने देखाउन खूब प्रयास गरे। एकातिर किसिमसमा चुच्चे टोपी लगाएर केक काटेको फोटो र अर्कोतिर 'धर्म' भनेको अन्धविश्वास हो' भन्ने उनको फेसबुक स्टेटसलाई एकाउन्ट जोडेर उनलाई हिन्दु विरोधी देखाउन प्रयास गरियो। साँगाङले यसबारे जे सफाई दिए, त्यो पार्यन्त भएन। अर्कोतिर उनले विरोधीलाई जवाफ फर्काउने क्रममा 'बाहुन-शेमीले आफूलाई विरोध गरिरहेको' भन्ने गलत अभिव्यक्ति दिए। त्यसै परिवेशमा 'गोह काण्ड' पनि थपियो। मानिसहरूलाई साथो, गोह काण्डमा पनि मेयर साँगाङकै हात छ। यो धेरै पुरानो विवाद हो। तर सामाजिक सञ्जालले यतौ भ्रम पैदा गर्‍यो। मानिसहरूले धरानमा साँगाङकै नेतृत्वमा हिन्दु धर्म विरोधी गतिविधि चल्दैरहेको अर्थ लगाए। तब यत्रो विरोध प्रदर्शनको तयारी भयो।

घटना अतिरिक्त हुनुको दोस्रो कारण विद्रोहीहरूको क्रियाकलाप पनि हो। थाहा पाए अनुसार, धरानको 'गोह काण्ड' का विद्रोहीहरू मुम्बुमी गए र मुन्तः प्रशासनलाई चुनौती दिन गोकुल मासु खाएको प्रचार गरेका थिए। तर यसले हिन्दु जनमतलाई चुनौती दिए जसो देखियो। केही 'धर्मियो' पार्थीमा माझ मान चाहने हरूले यसलाई अतिरिक्त बनाएर प्रचार गरे। परिणाम, एउटा ठूलो सामाजिक द्वन्द्व पैदा भए जसो हो।

धरानको चार
समाजमा झूठ: झूट खानका धर्म छन्। एक खानका धर्म, स्वर्ग-नर्क भन्दा धर पुर्वजन, पुर्वजन र विनाम/मोक्षसम्म परेछन्। अर्को खानका धर्म स्वर्ग-नर्कको चक्रवर्तनलाई। धर्मिकहरूको प्रवृत्त, पुर्वजन र विनाम/मोक्षको अन्धाराको नै हुँदैन। विनाम पर्वतीय सभ्यतालाई जति पनि धर्म पैदा भए, तिहरूले पहिलो खानका धर्म हुन्। जसो कि बैदिक, बौद्ध, जैन, मुन्तुम, बोन, सिख, अरिष्ट आदि। विनाम पर्वतीयमा बाहिर पैदा भएको बौद्ध, इसाई र इस्लाम दोस्रो खानका धर्म हुन्। यद्यपि सबैको आ-आफ्नो मौलिकता र महत्त्व छ।

धर्म भनेको जीव-जगतका स्वभावको सूक्ष्म निरूपण हो, यो कोसिका उपज अनेकान् छन्। सब अर्थमा मुन्तुम र जे/वेदान्तमा केही भिन्नता छैन। तर जीवन्त-जगतको स्वभाव विषयमा मुन्तुम र वेदको निष्कर्ष समाप्त छ। यस अर्थमा वेद र मुन्तुम एक-अर्को विरोधी होइनन्। यी फरक नदी अन्तर्य हुन्। तर विनामहरूको महान एउटै हो। यी दुवैको अभिमुखीकरण एउटै छ। त्यसकारण बैदिक र मुन्तुमीहरूको द्वन्द्व, निष्कर्ष समाप्त नै उपाय हुन्छ। बैदिकहरूले विनाममा गाडेको मासु खान्थे भने केही भौतिकवादी विद्वानका कुरा पनि सही होइनन्। बैदोधिवाहहरूले वेदका केही शाब्दहरूलाई हिसावरक अर्थ लगाएको कुराको बाइत गरेका छन्। जसो कि 'मेघ' शब्द हिसावरक होइन, यसको फर्पण हो। दुर्गभूमिका, सोमपङ्क, अग्निपञ्चम, वायव्य, राजपथ, सीतामीश आदि यस यन्त्रको कर्मनामा आउँछन्। मेघ शब्दको प्रयोग गरेर जुन यन्त्रको प्रकरण त्यसमा उल्लेख गरिएको छ, तिनीहरूमा अरबमेत, (सगर)

कारणले पैदा भएका हुन्। जहाँ अत्यधिक चिसो र अन्न फलाउन कठिन अवस्था भयो, त्यहाँका धार्मिक समुदायमा मासाहारको परम्परा स्थापित भयो। नत्र सबैखाले धर्मले प्राणी हत्यालाई नजान्छन्। बैदिक धर्ममा गाई मात्र होइन, कुकुर, काण, सुर्, हाती, बरिष्ट लगायत सबै प्रकारका प्राणीलाई देवता मान्ने चलन छ। खोला, पहाड, हिमाल, सुर्, चन्द्रमा आदिले पनि देवता नै मानिन्छ। तर बैदिक ग्रन्थहरूले कसैलाई सजीवता देखाएका छैनन्। बर विवरणका सबै खानका मानिसलाई समब्यवहार गर्नु कुरामा जोड गरेका छन्। धिन्तन र संस्कृतिमा समब्यवहार, बैदिक नीतिशास्त्रको खास विशेषता हो। मुन्तुम लगायत विनाम पर्वतीय सभ्यताका अन्य धर्मभित्र पनि यो सार अभिचल्य छ। यसकारण बैदिक र मुन्तुमीहरूले असमाया दूरी बसाउन जरुरी छैन। बर धर्मको यो बर्तमान अवस्थाबाट नत्र जरुरी छ।

दुई अर्थ विगतको (राज्यको) चरित्र नै सामुदायिक थियो। त्यसकारण हिन्दु इतर समुदाय माथि इतिहासमा खास परम्पराई विद्रोही पटक-पटक दमनका शृंखला चले। हल परिवेश केही बढिआएको पक्कै हो। आज नेपालका धर्म बढिआएको पक्कै हो। आज नेपालका धर्म मुस्लिम तथा जनजातीय वर्गीयभित्रको खास संस्कृति कस्तो छ? यो त्यत्थिका मानिसलाई मात्रै थाहा छ। प्रशासनले कोसै थापेको पनि छैन। जसैले 'हामीले यो साथी' भनेर देखाएको पनि छैन। केही समयलाई धरानमा मात्र यो विचार पैदा भएको छैन। यसमा राम्रो र सकारात्मक संकेत देख्न सकिन्छ। राम्रोको रोप के हो भने, संविधान नै पारदर्शक अन्तर्गतका भएको हो। नेपाली समाज, जहाँ धर्म नै विचार, पहिचान र संस्कृतिको आधार हो, यसो इटामा धर्मलाई पारदर्शक 'रिजिजन' कै रूपमा स्थापित गरिएको छ। नेपाली समाजको मौलिक अन्तर्गतको संघीयता पत्ता लगाएको छैन। सामुदायिक जगत (कस्टमरी स) बाई सशक्तिकार गरिएको छैन। पहिचान र जनजातीयको विरोधाभास अझै अपमान र कसताका कारण बैदिकहरूलाई अपमान हुने र कहिले मुन्तुमीहरूलाई दमन हुने अवस्था पुग्ना मद्दतको छ।

यो विद्रोहीहरूको बुद्धिको गति पारदर्शक गतिमा विनाम परम्परा नै आधारित छ। पहिचान सम्बन्धी यत्तिको कारण उनीहरू विनाममुन्तुम छन्। विनाम र कसताका कारण बैदिकहरूलाई अपमान हुने र कहिले मुन्तुमीहरूलाई दमन हुने अवस्था पुग्ना मद्दतको छ।

समुदायको खास परम्परा बिन्दुले सामाजिक परिवेशको उपज हो। मैदाना इलाकामा कैलिएको बैदिक समुदायका लागि हवापानी र अन्न उत्पादन सहज थियो। उक्त सभ्यताका लागि गाई/गोह महत्त्वका चिज भए। आर्कृतले मौसुम र दुधको औषधीय गुण पनि थाहा पायो। त्यसकारण उनीहरूले गाईलाई देवता (ब्रह्मा गर्नुने भौतिक बस्तु) माने। बौद्ध पन्थ मुक्त: अहंतामा आधारित छ। तैपनि जब यो कठिन हिमाली/पहाडी इलाकातिर विस्तार भयो, तब यसमा पनि मासाहारी परम्परा पैदा भयो। मुन्तुम पनि हिमाली/पहाडी समुदायको धर्म भएकोले यद्यपि मासाहारले प्रवेश गरेको हो। यद्यपि आजसम्म आउँदा मुन्तुम मित्र पनि शाकाहारी पन्थ पैदा भएका छन्। विभिन्न परम्पराका पैदा भएका शाकाहारी वा मासाहारी खाद्य परम्परा, धर्मका कारणले होइन, मौसम र भौगोलिक परिवेशका

कृषि उत्पादनमा वातावरण प्रदूषणका चुनौती

डा. केदार कार्की

वातावरण समस्या गाउँ पनि सहर बन्दै गएको छ। विस्तारै सहरी सुविधा गाउँमा पुग्दै छन्। कतिपय गाउँमा विद्युती, पानी, सडकमायातका आधारभूत सुविधा पुगेकाले ग्रामीण जीवन स्तरमा सुधार आएको छ। भौतिकवादी जीवनशैली अहिले ग्रामीण क्षेत्रमा जीवनको अन्त अञ्च बन्दै गएको छ। एकातिर ग्रामीण जीवनशायन गर्न सहज भएको छ भने अर्कोतर्फ गाउँमा प्रकृतिरसँग मेलमिलापमा बाँच्ने जीवनशैली समाप्त हुँदै गएको छ। यही कारण आज हरहामा देखिने समस्या र विकृतिबाट गाउँमा पनि देखिन थालेका छन्। ग्रामीण क्षेत्रमा प्रकृतिरसँग मेलमिलाप गरी बाँच्नु, प्राकृतिक रूपमा जीवन बिताउनु र आफ्नो आहारमा प्राकृतिक साधनसु समावेश गर्नु शताब्दीदेखि नेपाली ग्रामीण जीवनशैलीको अभिन्न अङ्ग बन्दै आएको छ। तर यो जीवनशैलीको पुरातन सम्पदले आफ्नो अस्तित्व गुमाएको छ।

कुनै समय गाउँ वातावरणको सबैभन्दा नजिकको मित्र मानिन्थ्यो। हरिया रूख र बोटाँबिरुवा, बानी, पशुपन्छीको चल्चलपलले गाउँमा प्रकृतिभूमिको उत्थान तान्थ्यो। तर आज वातावरणको सबैभन्दा ठूलो मित्र गाउँ नै आफ्नो

शत्रु बनेको छ। हामीले प्राकृतिक सम्पदाको कम उपयोग र संकेसम बढी संरक्षण गर्नुपर्छ। अनि मात्र हाम्रो पृथ्वी र वातावरण सुरक्षित हुने छ। तर वातावरण संरक्षण मद्दतको छैन। यही कारणले आज वातावरण र प्रकृति दुवै क्षतरामा छन्।

नेपाल कृषि प्रधान देश हो। अधिकांश जनसंख्या कृषिमा निर्भर छ। बढ्दो जनसंख्यालाई ध्यानमा राख्दै कृषिमा वातावरणको महत्त्व धेरै गुना बढ्दै गएको छ। उत्पादन बृद्धि गर्न कुकृतिले असन्तुलित मात्रामा रासायनिक मल र विषादीको अभावमा प्रयोग गरिरहेका छन्। यसका कारण खेतबारीको माटेदेखि हावा, पानी, फलफूल, तरकारी, अनाज, दुध, मासु सबै विभिन्न गएको छ। यसले गाउँका पोखरी, खोला र नहरलाई पनि असर गरिरहेको छ। यो स्वास्थ्यका लागि राम्रो होइन। विषादी, भार माने वा रासायनिक मलको उपयोगलाई हेर्दा विगत दुई दशकयता बढेको छ। चिन्तानजक पक्ष के छ भने किसानहरूको आफ्नो स्तरभन्दा धेरै औषधी प्रयोग गरिरहेका छन्। ती औषधी घातक छन्। आज सबैको एउटै लक्ष्य उपज बढाउने र धेरै आम्दानी गर्ने छ, जनस्वास्थ्यमा हानि पुग्ने पनि। यही कारणले स्वास्थ्य र वातावरण संरक्षण गर्न सन्तुलित मल र एकीकृत कौरा व्यवस्थापनको प्रयोगमा आज कृषि वैज्ञानिकहरूले जोड दिइरहेका छन्।

विषादीको अत्यवस्थित प्रयोगले वातावरण प्रदूषण हुँदै गएपछि कृषिमा महत्त्वपूर्ण भूमिका खेल्ने किसानका मित्र कौरा पनि मरिने गरेको छ। यसले शत्रु कौराको संख्या निकै बढेको छ। शत्रु कौरा बढ्नु क्षेत्रीका लागि राम्रो संकेत होइन। खेत र बानीमा फिन्ने कौरा प्रशस्त भएका शत्रु कौराले फेल्ने मीठा पाउँदैन। यसले बानीमा कौराको प्रकोप कम

हुन्छ। त्यति मात्र होइन, त्यस्ता विषादीको प्रयोगले बाली र किसानलाई सहयोग गर्ने चराका धेरै प्रजाति पनि भएका छन्। तिनीहरूले विखलाहरूमा परागणबाट शत्रु कौरा खाएर वातावरण सफा राख्न काम गर्छन्। यी चरामा भिँरा, मिड, पहाडी बटर, मुगा, बाया, चरा, सेतो परैया, हरियो चरा, नीलकण्ठ, सारस, बाटर कुकरको नाम मात्र बाँकी छ।

भारपात फैलनाबाट रोक्न मन्त्रिषड जस्ता बैधिक क्रियाकलापलाई प्रवर्द्धन गर्न आवश्यक छ। रासायनिक मलको सन्तुलित प्रयोग र गाडेको गोबर मल, कम्पोस्ट मल, बर्मी कम्पोस्टको प्रयोग धेरै गर्नु। गाउँ गाउँमा पनि पोषिधनको प्रयोग धेरै गर्नु। त्यसको मुख्य कारण पोषिधन मिलावको बढी प्रयोग हो। पोषिधनलाई 'प्रयोग र फुसार्को' संस्कृतिदेखि बढायाँ दिएको छ।

पोषिधन वातावरणको शत्रु हो। पोषिधन जमिनमा गाडेपछि पनि नष्ट हुन करिब २०० वर्ष लाग्छ। जसो भने पनि यसले धेरै विषाक्त र्यास उत्सर्जन गर्दछ। यो र्यास मानवका लागि मात्र होइन बोट्टाबिरुवा, जनावर र पन्छीका लागि पनि धेरै नै हानिकारक हुन्छ। प्लास्टिक वा पोषिधन जमिनमा गाड्दा बरपरको पानी पनि विषयन्छ। यसले जमिनभित्रको पानीमा विषाक्त तत्त्व मिश्रण भएर प्रदूषित हुन पुग्छ।

ग्रामीण क्षेत्रमा काटिने रूखको संख्याको अनुपपत्तामा नयाँ रूख रोपिएको छैन। कुनै समय जहूले मात्र भएको ठाउँमा आज रूखको नाम निसान छैन। यही कारण पशु: सामान्य बर्मा हुँदैन, खडेरीको अवस्था विर्जना हुन्छ। तापक्रम बढ्नुको मुख्य कारण पनि यही हो। बर्मा, जाडो र गर्मीको प्राकृतिक सन्तुलन बिग्रिएको छ। त्यसले बानीमा कौराको प्रकोप बढ्दै जाँदा

महत्वापूर्ण टेलिफोन नम्बरहरू	
सक्रियतापूर्ण प्रहरी	एम्बुलेन्स सेवा
प्रहरी कन्ट्रोल: १००	नेपाल रेडक्रस: ४२०७११, ९८४४०२९४२
जिल्ला ट्राफिक: ४२०४९९	हेटौंडा अस्पताल: ४२०३०४
बडा प्रहरी: ४२०४९९	परिवार नियोजन संघ: ४२०७४९, ४२०४०४०४
पशुपतिनगर इलाका: ४२०४९८	महहरी रेडक्रस: ९८४१२०४८२१
पाण्डु इलाका: ६२०४९८	सीमफेदी रेडक्रस: ६२०४९९
महहरी इलाका: ९८४०९०९११	पाण्डु रेडक्रस: ९८४०९०९११
इलाका फायरबारी: ६२१९८०	बज्रवाराही रेडक्रस: ९८४१२०९८०४
इलाका भीमफेदी: ६९१४६२	सदरमाडी अस्पताल: ०७४४२९४८०, ९८४२११११४
इलाका टिपन: ९८४४२९१३८२१	बसमाडी एम्बुलेन्स: ९८४४२९४४४४
बौद्धीटोल चौकी: ९७४२४४४४०१	बासक सङ्घ: १०१
चिन्साङ चौकी: ९२००००	बाल हेल्थसाइन नेपाल: १०६
चौधडा चौकी: ९८४४०००४६०४	महहरी शिवम: ४२१०४०
नेवारगानी चौकी: ९७४४०००२९९९	आइड बाल अस्पताल: ९८४४२९६४४४४
फाल्गु चौकी: ९८४४०१३१३९८	सांख्यिक/वित्तको लागि
परमपोखरी चौकी: ९८४४०११३०९९	राज्यांकुरा राष्ट्रिय बैदिक

भौतिक पात्रो	
भौतिक वि.सं. २०८० भदौ १३ गते बुधवार ३० अगष्ट २०२३। चतुर्वेदी, श्रावण कृष्णपक्ष।	
गुनात्व ११४३ मे.सं.। सुवीच्य ४:४२, सुव्यास्त ६:२६। श्री शिव-पवित्र रोचन। पुर्णिमा व्रत।	

आजको साक्षिफल	
मेघ	: मानसिक सन्तोष हुनेछ
बुध	: धन प्राप्ति हुनेछ
शुक्र	: अशुभ काम सम्पन्न हुनेछ
मिथुन	: व्यापारमा नयाँ योजना बन्नेछ
कर्कट	: कठिनाई कम हुनेछ
सिंह	: साधुमाझमा मनमुटाव हुनेछ
कन्या	: नयाँ काम समय देखिन्छ
तुला	: अशुभ काम सम्पन्न हुनेछ
वृश्चिक	: सवारी साधनबाट धरि हुन सक्नेछ
धनु	: रिसाउने बानीले काम बिग्रनेछ
मकर	: नोकरीबाट असन्तोष बढ्नेछ
कुम्भ	: सोचेर अगाडि बढ्नुपर्ने देखिन्छ
मीन	: धार्मिक कार्यबाट प्राप्ति हुनेछ

